

Sygnatura akt I C 119/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Julia Ratajska

Protokolant: Oliwia Flisińska

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu Niestandaryzowanemu Funduszowi Sekurytyzacyjnemu w G.

- o ustalenie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda M. M. na rzecz pozwanego (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów procesu;

III. przyznaje radcy prawnemu Z. M. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 2.952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem wynagrodzenia wraz z podatkiem VAT za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu;

IV. nakazuje zwrócić powodowi M. M. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

SSR Julia Ratajska

Sygn. akt I C 119/17

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł pozew o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego w postaci umowy nr (...) zawartej pomiędzy nim a (...) Sp. z o.o., bowiem umowa ta nie została przez niego zawarta i nie zawiera jego podpisu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany wskazał, że nakaz zapłaty z dnia 24.04.2013 roku nadal pozostaje prawomocny, a zatem brak jest podstaw do ponownego orzekania sądu w przedmiocie, który był badany w tamtym postępowaniu, bowiem pozostaje to w sprzeczności z art. 365 § 1 kpc. Pozwany dalej podał, że powód nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa, bowiem nawet uwzględnienie tego powództwa nie zmieni jego sytuacji prawnej względem nakazu zapłaty z dnia 24.04.2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.04.2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie pod sygn. akt VI Nc-e 786924/13 wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym na skutek pozwu wniesionego przez (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. przeciwko M. M.. Odpis nakazu zapłaty został doręczony M. M. w trybie art. 139 kpc na adres: S., ul. (...), pod którym to adresem M. M. nigdy nie mieszkał. Nakazowi zapłaty w dniu 04.07.2013 roku nadano klauzulę wykonalności.

Podstawą powyższego pozwu była umowa z dnia 25.02.1999 roku zawarta pomiędzy (...) S.A. w W. Oddział w S. a osobą, która została określona jako M. M., zamieszkałą w S. przy ul. (...).

Na dzień wydania wyroku w niniejszej sprawie M. M. nie podjął czynności zmierzających do podważenia skuteczności doręczenia mu odpisu nakazu zapłaty w sprawie VI Nc-e (...).

Niesporne, a nadto dowód: odpis tytułu wykonawczego k. 9, pisma k. 10-15, umowa k. 45-57,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie ustalenia zostało wywiedzione w oparciu o dyspozycję art. 189 k.p.c., stosownie do której powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Rozstrzygnięcie w jego przedmiocie wymagało, zatem w pierwszej kolejności ustalenia, czy powodowi przysługuje interes prawny w wytoczeniu powództwa w tym trybie. Interes prawny w sprawie o ustalenie istnienia stosunku warunkuje, bowiem możliwość badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda, co do tego, że dany stosunek prawny lub prawo istnieje (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 czerwca 2009 roku, II CSK 33/09, LEX nr 515730). Tak w judykaturze, jak i w doktrynie prawa przyjmuje się zgodnie, że interes prawny, o którym mowa w art. 189 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy już sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 5 kwietnia 2007 roku, III AUa 1518/05, LEX nr 257445). Jednocześnie wskazać należy, że interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. z reguły nie zachodzi wtedy, gdy osoba zainteresowana może na innej drodze osiągnąć w pełni ochronę swych praw (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2008 roku, III CSK 204/07, M. S.. (...)).

Zdaniem Sądu, powód nie miał interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie. Sąd powiela argumentację zawartą w postanowieniu z dnia 23.02.2017 roku wydanym w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia powództwa, która to argumentacja pozostaje aktualna. Sąd czyni ją integralną częścią uzasadnienia.

Poza sporem pozostawało, że wydany w dniu 24.04.2013 roku przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie pod sygn. akt VI Nc-e 786924/13 nakaz zapłaty ma obecnie statut prawomocnego orzeczenia sądowego. W takiej sytuacji należało podzielić stanowisko zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28.11.2002 roku, II CKN 1047/00, gdzie wskazano: „Powództwo o ustalenie nieistnienia wierzytelności stwierdzonej prawomocnym nakazem zapłaty podlega oddaleniu z powodu braku interesu prawnego”. W niniejszej sprawie M. M. powinien podjąć działania zmierzające do obalenia domniemania wynikającego z art. 139 kpc, a następnie wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty i w nim podważać fakt zawarcia przez siebie umowy objętej tym pozwem.

Z tych przyczyn powództwo oddalono, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 kpc uznając, że powód powinien ponieść koszty poniesione przez pozwanego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w kwocie 3600 zł. Sąd nie znalazł żadnych szczególnych bądź wyjątkowych okoliczności uzasadniających odstąpienie od obciążenia powoda tymi kosztami na mocy art. 102 kpc. Powód był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, a ponadto już na etapie rozpoznania wniosku o zabezpieczenie powództwa powinien był ponownie wnikliwie rozważyć zasadność swojego żądania.

W pkt III wyroku, działając na podstawie § 4 ust. 1, § 4 ust. 3, § 8 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 3 października 2016 r., przyznano radcy prawnemu Z. M. koszty pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w wysokości stawki minimalnej.

W pkt IV nakazano zwrócić powodowi niewykorzystaną zaliczkę uiszczoną przez niego na poczet opinii sądowej w kwocie 1000 zł.

SSR Julia Ratajska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

Dnia 15.09.2017 roku, SSR Julia Ratajska